

Beslissing 2011-04 van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

De Wereld Morgen.be

tegen

Jan-Pieter Everaerts

Met een brief van 5 november 2010 dienen Han Soete, Christophe Callewaert en Dirk Barrez, namens de website De Wereld Morgen, klacht in tegen Jan-Pieter Everaerts, auteur van de nieuwsbrief De Groene Belg. Op vraag van Everaerts heeft de ombudsman van de Raad voor de Journalistiek getracht een minnelijke regeling tussen partijen te bewerkstelligen, maar een overeenkomst kon niet worden bereikt. In zijn nieuwsbrief 437 van 14 december 2010 neemt Everaerts de klacht integraal op en geeft hij er een antwoord op.

De rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft de zaak behandeld op 18 februari 2011. Namens De Wereld Morgen.be verscheen Han Soete, coördinator. Jan-Pieter Everaerts was persoonlijk aanwezig.

DE FEITEN

In de nieuwsbrief De Groene Belg 403 van 11 oktober 2010 wordt een artikel van Jan-Pieter Everaerts gepubliceerd onder de titel 'De Wereld Morgen verzwijgt Nobelprijs voor de Vrede voor Chinese dissident'. In het stuk betoogt Everaerts dat De Wereld Morgen niet heeft bericht over de toekenning van de Nobelprijs voor de vrede aan de Chinese dissident Liu Xiaobo en hij schrijft hierover: 'Dat laat zich verklaren doordat twee van de drie DWM-kopstukken radicale PVDA'ers zijn: Han Soete en Christophe Callewaert.'

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

Klagers verwijten Everaerts in de eerste plaats dat hij hen niet voor publicatie van het artikel heeft gecontacteerd. Navraag bij de redactie van De Wereld Morgen had hem kunnen leren dat die verscheidene vredesorganisaties had aangesproken om een stuk te publiceren over de toekenning van de Nobelprijs voor de vrede, en dat de organisatie Vrede hierover een bijdrage had toegezegd die eerstdaags zou worden opgenomen. In de tweede plaats vinden klagers dat Everaerts een leugen heeft verspreid door te schrijven dat De Wereld Morgen 'het jaarrapport van Amnesty International over het groot aantal terechtstellingen in China van haar website hield', terwijl dat jaarrapport al sinds 27 mei 2010 integraal op de website staat. Ten derde betogen klagers dat Everaerts op lasterlijke wijze insinueert dat De Wereld Morgen.be volledig onder controle staat van één politieke partij, terwijl de twee journalisten die hij noemt geen lid zijn van de PVDA, de regels en de code van de Raad voor de Journalistiek, van de Europese Unie en van de UNO onderschrijven en het journalistieke metier voorrang geven op om het even welk partijbelang.

Jan-Pieter Everaerts betoogt dat de klacht kadert in een polemiek die de partijen al geruime tijd voeren, en dat zijn nieuwsbrief slechts een gecontroleerde verspreiding kent van ongeveer 400 exemplaren. Hij begrijpt niet waarom klagers zo zwaar tillen aan de zaak en waarom ze

niet gewoon in zijn nieuwsbrief hebben gereageerd. Wat het eerste onderdeel van de klacht betreft, blijft Everaerts erbij dat De Wereld Morgen het nieuws over de Nobelprijs niet had op het moment van publicatie van zijn nieuwsbrief en dat het niet aan hem behoorde om na te gaan wat De Wereld Morgen in de toekomst er eventueel over zou publiceren. Voorts voert Everaerts aan dat het bewuste Amnestyrapport over terechtstellingen in China pas met twee maanden vertraging op de website De Wereld Morgen.be werd geplaatst, en dat zijn kritiek hierover dus terecht was. Ten slotte betoogt Everaerts dat de twee journalisten nooit een geheim hebben gemaakt van hun lidmaatschap van een politieke partij, en dat hij ook op dat vlak correct heeft bericht.

BESLISSING

Over het niet natrekken van informatie:

Op zich is de vaststelling die Everaerts maakte in zijn nieuwsbrief 403 van 11 oktober 2010 niet onjuist. Op het ogenblik van de verzending van De Groene Belg had De Wereld Morgen nog niet bericht over de toekenning van de Nobelprijs voor de vrede. Everaerts was er journalistiek dan ook niet toe gehouden om, vooraleer deze feitelijke vaststelling te melden, aan De Wereld Morgen een reactie en commentaar te vragen.

Over het verspreiden van leugens:

Het klopt dat De Wereld Morgen, zoals klagers aanvoeren, sedert 27 mei 2010 het jaarrapport van Amnesty International op zijn website heeft geplaatst, en dat in dat rapport ook uitvoerig de mensenrechtensituatie in China wordt behandeld. De kritiek van Everaerts in zijn nieuwsbrief slaat echter op het feit dat De Wereld Morgen destijds niet heeft bericht over een specifiek rapport van Amnesty over terechtstellingen in China, een rapport dat op 30 maart 2010 werd vrijgegeven. Op zich is de vaststelling van Everaerts dus evenmin onjuist.

Over het verspreiden van laster:

De Raad voor de Journalistiek neemt akte van het feit dat de twee genoemde journalisten van de Wereld Morgen geen lid (meer) zijn van een politieke partij. In die omstandigheden is de verwijzing naar hun lidmaatschap in De Groene Belg niet (meer) accuraat. Door de aard van de publicatie en de stijl van het artikel, is het echter voor de lezer duidelijk dat deze vermelding kadert in een polemiek, en dat de bijdrage van Everaerts te beschouwen is als een opiniebijdrage. Artikel 8 van de Code van de Raad voor de Journalistiek bepaalt hierover: *'Als auteur van een opiniebijdrage, een column of cartoon geniet de journalist een grotere mate van vrijheid om zijn mening te geven en om conclusies te trekken uit de feiten dan in zijn feitelijke berichtgeving'*. Everaerts heeft, door zijn polemische verwijzing naar vermeende partijpolitieke beïnvloeding, dan ook geen beroepsethische fout begaan.

De Raad voor de Journalistiek is daarom van oordeel:

De klacht is ongegrond.

Brussel, 10 maart 2011